

PRODUCTES

D-Link DIR-505

www.dlink.com. Preu: 39 euros

A aquest endoll vitaminat hi podem connectar un llapis de memòria amb imatges, vídeo o fotografies, i fer-les arribar a qualsevol punt amb accés Wi-fi, o també pot actuar com a repetidor de la nostra xarxa Wi-fi privada. I encara dues funcionalitats més: com a punt d'accés i com a router. També hi podem carregar els nostres gadgets a través del connector USB. D'aquesta manera, via xarxa elèctrica, no dependrem dels obstacles i les limitacions del senyal de ràdio de determinats Wi-fi, com, per exemple, quan tenim el repetidor en un pis i l'ordinador en un soterrani.

SanDisk Connect

www.sandisk.com. Preu: 45 euros

Els nostres telèfons intel·ligents i tauletes tenen un problema: la memòria d'arxiu és cara i limitada, i les aplicacions cada vegada ocupen més espai. I ja no parlem dels arxius de música, vídeo o fotografia. SanDisk, firma especialitzada en memòries flash, ha creat una sèrie d'unitats que permeten accedir als continguts des de mòbils i tauletes sense fils i sense necessitat d'una connexió a internet o un router. Permet un radi de 45 metres entre el dispositiu i el mòbil i està disponible en configuracions de 12, 32 i 64 GB.

HIGIENE INGRÀVIDA

Astronautes cagaders

Sempre m'he preguntat com s'ho fan als viatges espacials o a les estacions que orbiten al voltant de la terra per mantenir una higiene acceptable. Si quan hom fa la maleta agafa una peça de roba interior per a cada dia, diguem que en l'espai hiperreduït d'una nau quatre o cinc persones no poden acumular per a un viatge d'un mes o una estada de sis mesos piles i piles de mitjons i calçotets...

Penso això mentre llegeixo l'anunci dels SilverAir Socks, uns mitjons que neutralitzen la pudor i n'eliminen els bacteris. Aquests mitjons estan fabricats per una empresa, Y Athletics, que ara fa un any ja va presentar una samarreta semblant. La idea és molt senzilla: es col·loca a la tela petits filaments de plata pura, molt similars als que hi ha als vestits espacials. La pudor ve d'uns bacteris que creixen amb les proteïnes de la suor. Aquests filaments n'impedeixen el procés. Si no voleu, sense moure-us de casa, canviar-vos de mitjons durant un mes sencer, sempre podeu anar al web de l'empresa: www.yathletics.com.

Però no tot deu ser matar la pudor amb filets de plata. Els astronautes orinen i defequen, també es renten les dents i altres parts del cos.

Sí. Però compte amb la manca de gravetat. L'aigua i les defecacions tendeixen a flotar. Quan es tallen les ungles, per exemple, ho fan a prop d'un

petit ventilador que n'aspira i recull els trossets. Quan es renten les dents, ho fan amb pasta normal i corrent, però acaben empassant-se-la o escupint-la en una tovallola.

Per rentar-se les mans, tenen uns dispensadors d'aigua barrejada amb sabó. Pressionen el dispensador i en treuen la quantitat justa d'aigua sabonosa; l'aigua forma una bola que flota, i l'han d'agafar de seguida i fregar-se. Sense esperar que s'assequin, s'han d'eixugar amb una tovallola. Després, cal col·locar la tovallola en un espai on

n'evaporaran l'aigua, normalment a través de sistema d'aire acondicionat.

I per anar al lavabo? Cal lligar-se amb unes corretges a causa de la gravetat. En lloc d'una cisterna hi ha un tub de succió que trasllada les defecacions cap avall. Els sòlids es comprimeixen i s'emmagatzemen per eliminar-los posteriorment.

I amb l'orina? Doncs s'orina per un tub -això és més fàcil per als homes-. Després, es recull aquest líquid preciós i s'ajunta amb els vapors de la suor, l'aire exhalat, etc. I es purifica i desodoritza mitjançant unes membranes filtrants, a una velocitat d'uns 23 litres cada sis hores. I sí, els astronautes brinden amb la seva pròpia orina... tractada. Ningú no és perfecte.

